

۲۰۶ - ای یاران این زندانی

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۲۰۶ - ای یاران این زندانی

ای یاران این زندانی، فی الحقیقه در سنین سابقه بلای ناگهانی چنان احبای رحمانی را احاطه نمود که از وصف خارج است و بیان غیر ممکن ولی یاران آندیار در سبیل پروردگار جان نثار و از جهان و جهانیان بیزار بودند لهذا آستین بر جهان افشانند و پاکوبان، کف زنان، رقص کمان بمشهد فدا شتافتند و در قربانگاه عشق بزمی آراستند و جشنی خواستند. یکی خواننده شد دیگری سازنده، یکی نازنده شد و دیگری بازنده سور و سروری بر پا شد و محفلی آراسته گشت که سراجش پرتو شهادت کبری شرابش زلال محبت الله زجاجش جام عطا صهبایش موهبت ملکوت اعلی آوازش عجز و نیاز، نغمه و سازش سبحان ربی الاهی و بریط و عودش آهنگ آل داود و نغمه و سرودش نعت و ستایش مقام محمود، چنگ و چغانه ضجیح تشبث بملکوت، شرب شبانه رحیق مختوم، مطاعم موائد آسمانی، شهد و شکر حلاوت محبت الهی چه بزم خوشی بود و چه جشنی عظیم که ملأ اعلی را حیران نمود و اهل ملکوت ابهی را بهیجان آورد. از هر کتاره صوت آفرین بلند شد و از هر کرانه ندای تحسین مرتفع گشت. این جشن و سور، سرور و حبور باعصار و دهور دهد و احقاب و قرون را روشن نماید. پس شما باید نهایت فرح و شادمانی نمائید و سرور و کامرانی فرمائید که از این بزم نصیب بردید و از این جشن بهره‌ای یافتید لهذا محفل انس بیارائید و انجمن رحمانی تأسیس نمائید تا در آن محافل مقدسه بستایش و نیایش رب قدیم پردازید و اسباب شوق و شغف گردید و وسیله وجد و طرب شوید و سایرین را نیز بسرور و حبور آرید و از نمر طهور سر مست نمائید ولی از دائره حکمت تجاوز نمائید و علیکم البهاء الاهی.

ORIGINAL

AUDIO